

พิธีปูยอป้า (บุชาฝั่ง)

ครุณี มุขาย

พิธีปูยอป้า เป็นพิธีกรรมอย่างหนึ่งที่ชาวประมงอีสาน ปะนาัง จังหวัดปัก殿下ได้กระทำกันมาในสมัยก่อน พิธีดังกล่าว นี้สืบเนื่องมาจากวิกฤตการณ์ทางการประมง ก่อตัวคือ ครั้งหนึ่งชาวประมงไม่อาจหาปลาได้จึงเดินร่อง กันไปห้า ชาวประมงหันหลบฯ ได้ไปหาเรือกับพระยาพิธีภักดี เสนานาคห์ (นิໄวะห์) เจ้าเมืองสมัยนั้นว่าเห็นการทำพิธีปูยอป้า ก็อธิษฐานช่วยให้เกิดการผลิตขึ้น เมื่อพระยาจะห์รังได้ฟังก็เห็นด้วย และให้คำแนะนำว่า ในระหว่างที่ทำพิธีอยู่นั้นหากพระอัลเคนท์เจ้าทรงบันดาลให้สำเร็จจริง ก็ขออวยให้ชาวประมงหันหลบฯ นำสัตว์ทະเลมานบริโภคไม่ว่าจะเป็นสัตว์ชนิดใดจนกว่าจะเสร็จพิธี เมื่อคล้องทำพิธีปูยอป้าแล้วก็ได้

ทำพิธีตั้งแต่นั้นมา

พิธีนี้กำหนดทำประจำเดือนร้อยขัน (เดือน ๗ ของอิสลาม ตรงกับเดือนกุมภาพันธ์) ของทุกปี มีการจัดงาน ๙ วัน ในงานประกอบด้วย "มโนราห์" และหนังตะลุง

พิธีเริ่มด้วยประชานอกเสาระไม่ได้ที่ตรีบินไว้ วางลงในหมุนหน้าศาลเพียงครา เป็นสัญญาณการเปิดพิธีนิรชัยสั่ง จากนั้นหมอนไสยกศาสตร์ของในราห์จะถูกขึ้น ออกไปจุดเทียนบนศาลเพียงครา ประกอบด้วยเครื่องบูชา มีหลาຍ อ่าย เช่น ข้าวเหนียว (นาซิกูย) ไข่ไก่ น้ำ กล่าวบ เป็นต้น หมอนไสยกศาสตร์ทำพิธีกรรมคาดบุชาต่าง ๆ เมื่อหมดการทำพิธีกรรมเสร็จแล้ว กลบหมอนราห์ที่ประโคมดูเรียบร้อยพร้อมกันเสียงโหนร้อง ของผู้คนที่มาร่วมพิธีกัน อ่ายหนาแน่น และติดตามด้วย

เสียงปืนดังก้อง ๓ นัดเพื่อเป็นนิมิตรหมายว่าพิธีเริ่มขึ้นแล้ว

บริเวณชายฝั่งดินไปด้วยผู้คนและเรือประมงที่ประดับด้วยธงทิวขอดเรียงรายสลับเป็นแนวสวยงามมาก

เมื่อเสียงสัญญาณอันเป็นนิมิตรหมายดังขึ้นก็นำความเพื่อเศษผู้มาช่วยทำการปิดตา โดยการใช้ผ้าพื้นสีแดงพันตาให้ครบ ๓ รอบ จนແเน่นสนิท และใช้เชือกฟางผูกข้อเท้าทั้งสี่ข้าง และโงเงือกให้ทะแบงอิกทั้ง ๔ ริ้งนั้น เป็นการทราบความมากที่เดียวเสร็จแล้วก็ร่วมนือกันลากความร่วงไปภา ครบ ๙ รอบ หนความอ่อนระโขยโดยแรงล้มลงทันทีนั้นก็ดึงเชือกมามัดด้วยความจนแน่น แล้วขับกันจับเข้าโครงทั้งสองข้าง ไว้ผู้ที่ทำหน้าที่เพชฌฆาตก็ขึ้นกรรไกรกอดความชักกมีดกันวัน

วางแผนแห่งทรงท้าวไนแลดเชือดเมือง กอควยชนสันใจ cavity ไปในที่สุด โดยจะแล่เกาเนื้อส่วนในออกหนังและอวัยวะส่วนอื่น ๆ ให้คงอยู่เหมือนเดิม เมื่อที่ได้มีจะกระทำโดยบริวารได้ตาม แต่ต้องนำมานำรากให้หมดทันทีที่ทรงนั้น (บันส์)

จากนั้นก็นำชาวกาวยที่เหลือมาทำให้เป็นด้วมหาเมื่อเดิม โดยใช้บริวารอัดฝ่างเข้าช้างในแทนเนื้อแล้วใช้เชือกฝางยึนให้คงเดิมแล้วนำชาวกาวยเพือกพร้อมพาลเพียงคานบรรทุกลงเรือ

เรือลำแรกเป็นเรือนำหัวนวนประกอบด้วยคนครึ่งของโนราห์เพื่อทำหน้าที่ประโคนคันครึ่งและร้ายร้าบรองนำออกสู่ทะเล ล้ำถัดมาเป็นเรือของพระยาขะหริ่งต่อมาเป็นเรือบรรทุกชาวกาวยพร้อมพาลเพียงคาน มีหมอนไสยศาสตร์เป็นผู้ควบคุมอยู่บริเวณหัวเรือ ต่อมาก็เป็นเรือของชาวประมงทั้งหลาย และชาวที่บุดดี้เดินทางเดินทาง เดินทาง ชุมนูโนราห์ไปพลาส พายเรือสนุกสนานวนเวียนกันในทะเล ส่วนพาลที่อยู่บนช้างผู้ที่สนุกสนานไปด้วยการเล่นตะกร้อที่สานด้วยใบมะพร้าวแล้วอัดดินเข้าไปให้แน่น แต่บางคันก็ใส่ก้อนหินกันก็มี ตะกร้อดังกล่าวนี้จะเตรียมมาจากบ้านข้างกันในเรือห้าง ส่วนคนที่อยู่บนฝั่งก็ขึ้นวังกันอุดหนุน ขวางกันเองห้างชุมนูนวุ่นวายกันอย่างสนุกสนาน ห้างถึงกับหลับล้มซึ้งกันห้างก็ถึงกับหัวแตกเสือดใหญ่ออก

นาทีนั้นเป็นการสนุกสนานมาก ไปจึงเจ็บโดยไม่รู้ตัว พวาก็อยู่ในทะเลกับสนุกสนานกันจนครบ ๓ รอบ หมอนไสยศาสตร์ของโนราห์ก็นำชาวกาวยเพือกพร้อมพาลเพียงคานชั่งวงไว้บนแพห้อยอยู่บนสูงทะเล โดยใช้ก้อนหินถ่วงไว้ ให้แพ ปล่อยให้ล่องลอยขอสู่กลางทะเล จนกว่าจะได้นั่งคันทะเลหนัก ๆ เข้าก็จะทำให้ป่วยและจนไปในที่สุดก็เป็นอันเสร็จพิธี เพิ่มเติมในวันจัดงานก่อนถึงวันทำพิธีปูยอดปาตา

พิธีปูยอดปาตาทำหนาดมีการจัดงาน ๑ วัน โดยชาวประมงช่วยกันบริจางเงินเพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดงานนี้ขึ้น พิธีนี้จะทำขึ้นในวันที่ ๑ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของงาน

ก่อนทำพิธีภายใน ๑ วันนี้ พระยาขะหริ่งจะอุดกเดินเล่นรอบ ๆ ชายฝั่งทุก ๆ เชิง ระหว่างที่ท่านเดินจะมีมีดติดตัวเสมอ (เป็นมีดที่มีหลังมาก) พร้อมกันนั้นท่านก็ได้โปรดเนื้ดข้าวที่ผสมข้นนั้นกับเกลือไปด้วย เพื่อให้เป็นสิริมงคลแสวงหัวร่วมในงานพิธีนี้หมายเหตุ

พระยาพิธีภักดีเสนาມาดย (นิโภห์) นั่นชาวบ้านเรียกว่าพระยาขะหริ่ง มีญาติและบรรดาศึกหันนึงอยู่ที่ปะนาเระ ท่านเสียชีวิตได้ ๓ วันก็เกิดสังเวยรุ่นปุน เมืองไทยขึ้น (จนมาถึงปัจจุบันประมาณ ๔๐-๕๐ ปี)

* โนราห์ที่นำมานำราก

ในงานนี้มีเชื่อว่า โนราห์แยกชั้นนั้นเป็นโนราห์ที่มีเชื้อเสียงมาก มาจากอันกอดากใน จังหวัดนราธิวาส เป็นโนราห์ไทยพุทธแต่เวลาแสดงจะใช้ภาษาลາວ ผู้แสดงเป็นชาหูหนดคนที่จะแสดงเป็นตัวประกอบหนูผู้ที่ไว้ผูนชา และจะมีคนครอบครัวใช้ต่างหาก ซึ่งเคยทำหน้าที่หุงอาหาร กอยแต่หน้า (คนที่ครอบครัวใช้มีเชื่อว่า มะขู เมะลง) โนราห์นี้จะแสดงทั้งกลางวันและกลางคืน กลางวันเริ่มแสดงตั้งแต่เวลา ๑๕.๐๐-๑๖.๐๐ น. แล้วเริ่มต่อเวลา ๑๖.๐๐ น. ถึง ๒๔.๐๐ น. (เที่ยงคืน) คนที่กอบกำกับหรือคนที่เด่นของโนราห์ มีด้วยกัน ๓ คน เรียกว่า โต๊ะดา และ

* หนังขาว (หนังตะลุง) เทศที่เรียกเป็นหนังขาว ก็ เพราะมาจากภาษาอี หรือภาษาอันดับตัวประกอนของหนังนี้ สามารถแสดง ตลอด อีก็ห์ อันอ (ตัวพระ) ชาโล (ตัวนาง) เป็นต้นหนังตะลุงแสดงเฉพาะเวลากลางคืนเท่านั้น จะเริ่มแสดงช่วงเวลาโนราห์ใกล้เลิกเวลา ๒๔.๐๐-๒๕.๐๐ น. (ใกล้สว่าง)

ผลที่ได้จากการจัดงานพิธีปูยอดปาตา

จากการจัดงานได้ ๓ วันก็เกิดความทึ่งรรษขึ้นอย่างเหลือเชื่อ คือมีปลาและสัตว์อื่น ๆ ว่องไวอย่างร่าเริงอยู่ในทะเล ชาวประมงก็ได้ทำตามสัญญาไว้ก็ ไม่นำสัตว์เหล่านั้นมาบริโภคจนกว่าจะเสร็จพิธี ครั้นถึงวันที่ ๑ ซึ่งเป็นวัน

(อ่านต่อหน้า ๔๔)